

MEDJUGORJE

**MARIÁNSKE
CENTRUM
MEDŽUGORIE**

**Rozhodnite
sa pre
Boha, milé
deti,
a nájdete
v Bohu
pokoj,
ktorý hľadá
vaše srdce.**

83

4. štvrtrok 2006

NEPREDAJNÉ

Ivan Dragičević počas zjavenia 9. septembra 2006 v Medžugorí

Využime čas milosti!

„Nasledujte životy svätých a nech vám budú príkladom, a ja vás všetkých budem povzbudzovať, kým mi Všemohúci dovolí byť s vami.“

Tieto slová Matky Božej sprostredkovala Marija Pavlovičová-Lunettiová v poslanstve z 25. septembra 2006. Prežívať svoj život v duchu svätosti – to je obsahom mnohých poslanstiev Matky Božej, ktorá nás k tomu neustále materinsky nabáda. Chce, aby sme pochopili, že najdôležitejšie v našom živote je prijať Boha, zakúsiť jeho lásku a blízkosť, nechať sa ním viesť v svojom každodennom živote. Ona nás chce na tejto ceste viesť a sprevádzať. Zdôrazňuje, že je tak dlho s nami preto, lebo jej to Všemohúci dovolil v svojej láske k nám.

Medžugorie žije v mnohých tisíckach pútnikov, ktorí tam našli prameň pre svoju vieru. Mnohé uzdravenia tela i duše sa už udiali v Medžugorí. Tento mohutný prúd nebeských milostí nás zaväzuje, aby sme svojím životom odpovedali na volanie Matky Božej a spolupracovali s ňou na nebeskom pláne spásy.

O našej zodpovednosti píše v svojom článku o 25 rokoch zjavení páter Pervan. Jeho slová sú jasné a zreteľné: „Po štvrtstoročí Medžugoria možno tvrdiť, že v Medžugorí ide o prorockú charizmu, o prorocké zjavenie, o výzvu k obráteniu, aké nachádzame v cirkevných dejinách pri podobných javoch. Prorocké zjavenia a nazerania možno chápať ako príkaz, ako podnet Svätého Ducha, ako sa zachovať a čo má robiť Boží ľud v určitej špecifickej situácii dejín ľudstva. Cirkev nesmie byť voči tomuto príkazu ľahostajná, musí tento príkaz s plnou otvorenosťou skúmať, a keď v ňom spozná Božiu vôľu, musí pôsobiť v súlade s ním. Som toho názoru, že by bolo treba tieto veci pohnúť z mŕtveho bodu, od postoja vytrvalého popierania a ustavičného odporu, že by sme mali skončiť so stálym zamlčováním v cirkevnej tlači a v médiách, kým na toto miesto súčasne prichádzajú státisíce pútnikov. Je očividné, že všetok odpor, popieranie a zamlčovanie nenachádzajú ani najmenšiu ozvenu u veriacich, kým na druhej strane narážame v cirkevných kruhoch na hluché uši a na embargo v cirkevných médiách voči tomuto hnutiu viery.“

Vzorom príkladného kresťanského života nám môže byť aj náš rodák zosnulý otec biskup Pavol Hnilica SJ. Žil v aktívnom dialógu s Bohom a s ľuďmi. Takýto dynamický dialóg so zanietením, horlivosťou a zápalom pre vec budovania Božieho kráľovstva denne prežíval od skorého rána až do neskorého večera; v akejkolvek činnosti, ktorú konal. Mnohí často podčiarkujú jeho mariánsku úctu. Bol horlivým mariánskym ctiteľom. Podstatu jeho každodennej činnosti tvoril rozhovor s inými ľuďmi, ktorých informoval, motivoval, nadchýnal, rozohňoval pre jedinú vec, na ktorej mu celý život tak veľmi záležalo – aby sa s pomocou pravdy evanjelia a spravodlivosti šírilo medzi ľuďmi Božie kráľovstvo.

Berme si príklad aj zo života otca biskupa Hnilicu, ktorý dokázal pretaviť výzvy Matky Božej do svojho každodenného života. Využime každý okamih, ktorý nám Boh dožičil na tomto svete, na šírenie pokoja a lásky medzi človekom a Bohom a medzi ľuďmi navzájom. Len tak budeme pomáhať šíriť Božie kráľovstvo tu na zemi.

V tomto požehnanom čase Vianoc prajeme všetkým ľuďom dobrej vôle pokoj a lásku od nášho nebeského Otca!

V modlitbe s Vami spojení
Vaši priatelia
z Mariánskeho centra Medžugorie

ÚVAHA K 25. VÝROČIU MEDŽUGORSKÝCH UDALOSTÍ

V TÝCHTO DŇOCH SOM NAPÍŠAL TÚTO ÚVAHU. JE TO TRIEZVY ZÁPIS O VŠETKOM TU V MEDŽUGORÍ – USMERŇOVANÝ POKYNNI KONGREGÁCIE A VLASTNÝMI POZOROVANIAM I A ÚVAHAM I ISTÉHO ODBORNÍKA. TÁTO ÚVAHA VYJADRUJE MOJE PRESVEDČENIE O MEDŽUGORÍ V TOMTO OKAMIHU, LEBO SOM TU OD SAMÉHO ZAČIATKU A VŠETKO SOM SLEDOVAL POZORNE, ALE AJ S KRITICKÝM POHLADOM. PRETOŽE NIEKTORÉ VECI NEMOŽNO ZAMLČIAVAŤ, OVOCIE NEMOŽNO PREHLIADAŤ, AK SA NEHCEME PREHREŠIŤ PROTI DUCHU SVÄTÉMU A JEHO PÔSOBIENIU V CIRKVI.

Už 25 rokov Medžugorie vystupuje na cirkevnom i svetovom javisku. Dnes má svojich silných zástancov, ale aj veľmi vehementných protivníkov. V súčasnej situácii je ťažké zmierovať tieto fronty. Zástancovia prichádzajú neúnavne do Medžugoria a veria, že počiatkom všetkého je autentický nebeský hlas, zjavenie Matky Božej. Odporcovia majú silné protiargumenty a vyhľadávajú sporné prvky vo všetkých udalostiach.

Denne narastajúci prúd pútnikov na toto miesto nás však nemôže nechať ľahostajnými. Počty a fakty hovoria za seba. Pútnici z celého sveta prichádzajú v stále väčšom počte. Sú to pútnici zo všetkých svetadielov, pútnici všetkých farieb kože, zo všetkých národov a národností. Kým na iných pútnických miestach pútnikov a púť stále ubúda, hoci sa všade propagujú, tu nepretržite narastá počet pútnikov všetkých jazykov a národov. Medžugorie ako fenomén nemá nijakú aktívnu propagáciu, iba tú, že jednotlivci

neúnavne ďalej odovzdávajú svoje svedectvá a osobné skúsenosti.

Kňazi pôsobiaci v Medžugorí sa cítia na jednej strane preťažení každodennými povinnosťami, až sú na pokraji svojich fyzických síl, musia plniť mnohé úlohy, vyhovieť požiadavkám ako sú osobný rozhovor, sviatostná spoveď, katechéza a evanjelizácia. Na druhej strane ich podozrievajú, že stoja na pokraji pravovernosti, žijú s ustavičnou výčitkou, že podporujú dačo proticirkevného, falošné zjavenia a podobne.

My nemôžeme nehovoriť o tom, čo sme videli a počuli (porov. Sk 4, 20).

Preto pozývame všetkých, aby prišli a uvideli, veď toľkí biskupi a kňazi po počiatkových pochybnostiach alebo aj po viachodinovom spovedaní zmenili svoju mienku a ich pochybnosti zmizli. Hlas svedomia nám tu ukladá povinnosť, že musíme ľuďom v núdzi pomáhať. V žiadnom prípade by sme sa nechceli prehrešiť proti náuke ani proti praxi Cirkvi. Na druhej strane nás boľia pochybnosti a vyčítavé pohľady.

Nezriedka sa vynára otázka: Bolo nám to všetko treba? Neboli by sme mohli žiť ako každá iná normálna,

obyčajná farnosť, s osvedčenou pastoráciou a zaužívanými normami Cirkvi a evanjelia? Kto nám to vlastne všetko „nadrobil“, takže dodnes neutícha prúd pútnikov, ale je stále väčší a silnejší?

Preto som – ako sprievodca a účastník udalostí od prvých dní v roku 1981 – toho názoru, že by bolo treba tieto veci pohnúť z mŕtveho bodu, od postoja vytrvalého popierania a ustavičného odporu, že by sme mali skoncovať so stálym zamlčováním v cirkevnej tlači a v médiách, kým na toto miesto súčasne prichádzajú státisíce pútnikov. Je očividné, že všetok odpor, popieranie a zamlčovanie nenachádzajú ani najmenšiu ozvenu u veriacich, kým na druhej strane narážame v cirkevných kruhoch na hluché uši a na embargo v cirkevných médiách voči tomuto hnutiu viery.

Veriacich vedie a pobáda vnútorný hlas svedomia, skúsenosť viery. Som presvedčený, že pôvodcom všetkého toho je Duch Svätý a že tu – po 25 rokoch – možno aplikovať teologický princíp „sensus fidei fidelium“ alebo „consensus fidelium“, teda zmysel pre vieru a všeobecný súhlas veriacich, ako to nachádzame v koncilových a pokoncilových vyhláseniach pápežov. Tu sa uskutočňuje to, čo čítame už v náuke dvanástich apoštolov (tzv. didaché), ako sa Cirkev zjednocuje do jedinej ríše, a to zo všetkých štyroch svetových strán, zo všetkých sveta-dielov; tu máme globálnu Katolícku cirkev (catholica) v malom.

V tomto zmysle som presvedčený, že by nám všetkým v tomto okamihu mala poslúžiť v našich úvahách a roz-

---

hodnutiach o Medžugorí a o fenoméne Medžugoria – nezávisle od osobného postoja – ako vademecum (sprievodca) smernica Kongregácie pre vieru z 27. februára 1978 o normách týkajúcich sa posudzovania súkromných zjavení a vízií, podpísaná vtedajším prefektom kardinálom Františkom Šeperom. Tento text dodnes nestratil nič zo svojej aktuality a dôležitosti a možno ho úplne použiť aj na udalosti v Medžugorí so všetkými jeho implikáciami, so všetkými argumentmi „pro a contra“.

Kongregácia zhŕňa v spomínanej smernici svoje normy na posudzovanie údajných zjavení v troch stupňoch:

1. Treba sa vypočúvať vizionárov, či náhodou nejde o vizionárov, za ktorých sa vyhlásili oni sami. Potom treba zozbierať všetky posolstvá, preskúmať ich a pritom brať do úvahy vek, vzdelanie spomínaných nositeľov; dôkladne preskúmať duševné zdravie vizionárov; ich morálnu integritu, to všetko, čo je celkom ľudsky vysvetliteľné, ale aj so zreteľom na všetko to, čo sa vysvetliť nedá ani pomocou najdokonalejších vedeckých prístrojov, ani humanistickými vedami, a čo koniec koncov nemá ani ľudský, ani prirodzený pôvod.

2. Ak sa celá vec neukončila sama od seba, nevyhasla, alebo nezapadla do zabudnutia, nastáva čas uznať uctievanie „ad experimentum“. Súčasne sa pri tom zdôrazňuje, že to vôbec nemá znamenať uznanie pravosti údajných zjavení, ale že sa tým má dosiahnuť zameranie udalostí na zdravú a korektnú cirkevnú prax

v modlitbe, poklone a v udeľovaní sviatostí a v ustavičnom raste v duchovnom živote a vo svätosti.

3. Keď potom prejde istý čas tohto stavu „ad experimentum“, malo by – ak si to okolnosti vyžadujú – vo svetle získaných skúseností, ale najmä vo svetle skúmania duchovného ovocia ako výsledku spomenutých skúseností a cirkevnej praxe nasledovať posúdenie týchto udalostí.

So zreteľom na prvý bod možno všetko jednoducho zhrnúť takto: dodnes sa v celých cirkevných dejinách nevyskytlo mariánske zjavenie, ktoré by bolo v takej miere preskúmané presne a dôsledne, intenzívne a extenzívne (od roku 1984 – 2005) mnohými nezávislými, medzinárodne kvalifikovanými odborníkmi, lekármi, vedcami a psychológmi, prieskumy a výsledky ktorých sú vo všetkom súhlasné a komplementárne. Konečný záver pri všetkom a pri všetkých je ten, že subjekty – nositelia spomínaných svedectiev a skúseností – sú psychicky, duševne zdravé a normálne osoby; že nejde o žiadne halucinácie, konfabulácie, autosugescie, hysterické, hypnotické straty vedomia alebo podobné stavy straty vedomia alebo o zmätky, prehováranie alebo indikovanie zvonka. Preto je nezodpovedné označovať ich verejne za luhárov alebo výmyselníkov klamlivých posolstiev alebo vízií alebo ich ako takých verejne pranierovať.

Mnohí odborníci z medicíny, psychológie a parapsychológie sa zaoberali medžugorskými vizionármi, a našli v ich živote nijaké patologické odchýlky od ľudskej normálnosti.

Vedci a odborníci dokážu svojimi prístrojmi a nástrojmi zájsť po istú hranicu, za ňou sa končia všetky námietky a pokusy o vysvetlenie. Oni môžu iba to konštatovať, čo sa deje po medicínskej stránke a čo nie, čo treba z medicínsko-psychologického stanoviska v ich organizme vylúčiť.

A to povedali dosť jasne. Preto by sme mali z intelektuálnej čestnosti voči nim ako voči osobám, ktoré treba brať vážne, ktorým záleží na pravde, brať ohľad na ich skúmania pri posudzovaní fenoménu Medžugorie ako celku.

Mocným dojmom pôsobia jednoducho dôkazy a príhovor za pravosť fenoménu Medžugorie, keď bližšie preskúmame teologické, sociologické a vedecké experimenty s vizionármi, ktoré vykonali francúzske, talianske a rakúske tímy od roku 1984 až do roku 2005.

Podľa teológa a mariológa prof. René Laurentina (napísal základné dielo o Lurdoch; zverejnil o nich spolu 17 kníh) sú pre zjavenia v Medžugorí silnejšie dôkazy o ich pravosti než o lurdských zjaveniach, ktoré Cirkev uznala.

Primerane k rozoznávaniu duchov podľa Ignáca z Loyoly môžu byť príčiny pre tieto alebo podobné úkazy buď celkom ľudské, božské alebo démonické. Z následkov musíme vždy spätne posudzovať príčiny.

Kde sú vo všetkom, čo sa deje v Medžugorí, základné príčiny a spä-

tosť so začiatkom? Ako sa to všetko začalo?

Ak sledujeme prvé dni udalostí v Bijakovičiach v júni a v júli 1981, tak odborníci, ktorí sa vizionárov veľmi dôkladne vypytovali, dospeli k záveru, že vizionári zažili podstatnú skúsenosť, kľúčový zážitok, počiatkové zapálenie, ktoré ich proti ich vôli a chceniu vrhlo do centra niečoho, o čom vôbec nič netušili, nepredvídali, ani nemohli privolať.

Sama veda nemôže ani dokázať, ani poprieť, či sa im Matka Božia zjavuje alebo nie, práve tak ako by sa vedec kýmimi prístrojmi a kamerami nedokázalo zaregistrovať Kristovo zmŕtvychvstanie, ani keby sa to dialo vedľa rímskych strážcov pri Ježišovom hrobe. Môže iba povedať, že vizionári sú

po 25 rokoch fyzicky a psychicky zdraví, že majú rukolapnú a ďalekosiahlu skúsenosť, ktorá v nich dodnes intenzívne pôsobí a ktorú nemožno odstrániť z ich biografie. Pre vizionárov je to svätý poklad.

Môžeme teda vylúčiť akékoľvek ľudské príčiny, ale aj akékoľvek diabolské, lebo diabol nemôže trvale prinášať dobré ovocie. Preto by sa patrilo po 25 rokoch „sine ira et studio“ (bez hnevu a nestranne) uznať tak v miestnej ako i vo svetovej Cirkvi ovocie, ktoré priniesli medžugorské mariánske zjavenia a ešte aj stále prinášajú – bez akýchkoľvek ideologických predsudkov.

Čisto štatisticky, keby si chcel niekto utvoriť celkový obraz: podľa farskej štatistiky prišlo doteraz do Medžugo-

---

ria 50 000 kňazov, stovky biskupov, kardinálov a milióny pútnikov. Tu sa pred našimi očami uskutočňuje Una Sancta Catholica. Tu ju zažívame ako živú bytosť.

Keby tu bolo dačo bludárske, schizmatické alebo dačo, čo by sa priečilo Katolíckej cirkvi, musela by Cirkev zasiahnúť a podniknúť kroky proti takému zneužívaniu. Doposiaľ sa tak nestalo. Predchádzajúcich 15 rokov od zadarského vyhlásenia v máji 1991 bolo obdobie „ad experimentum“. Tieto roky dostačujú na to, aby sme videli, že v Medžugorí niet nijakého odklonu od cirkevnej náuky, ani od cirkevnej praxe. Pobožnosti a bohoslužby sa konajú dôsledne christologicky, mariánsky, eucharisticky, sviatost-

ne. Sú v úplnom súhlase s cirkevnými normami.

Nemožno tvrdiť o medžugorskom ovocí v Cirkvi, že je to jednoducho iba ovocie intenzívnej modlitby a sviatostnej praxe. To by bol „circulus vitiosus“ (začarovaný kruh). Aj na iných pútnických miestach vo svetovej Cirkvi sa konajú modlitby a sviatostná prax, ale napriek tomu nenesú ovocie a nepôsobia tak, ako to môžeme konštatovať denne v Medžugorí. Ale prečo je to tak, že ľudia prichádzajú práve sem do Medžugoria, na toto odľahlé miesto, aby sa tu učili modliť, aby sa tu obrátili a aby práve tu získali konkrétnu skúsenosť s Bohom a potom si brali to ovocie z Medžugoria domov, vydávali o ňom svedectvo a stávali sa misionármi? Nie je možné

---

oddeľovať tvrdenia vizionárov o zjaveniach od tohto konkrétneho ovocia zjavení, ktoré všade v Cirkvi vidíme a zaznamenávame.

„Consensus fidei et fidelium“ (spoločný zmysel pre vieru) možno aj z toho vyčítať, že sú tu zastúpené všetky životné stavy Božieho ľudu, všetky vrstvy a stavy spoločnosti a Cirkvi, všetky reči a národy, ľudia a rasy. Tri bytostné znamenia Cirkvi – martyria, liturgia a diakonia – sa tu odzrkadľujú vo forme odovzdávania svedectva, uctievania Boha a obetavej služby, charity. Dá sa tu získať skúsenosť, že všetci vzrastajú vo viere. Medžugorie je svetový úkaz, jeho ovocie vidno všade, vo všetkých svetadieloch.

Svojou povahou je Medžugorie laickým hnutím zdola, od jednoduchých laikov, prejavujúcim sa laickou spiritualitou, laickou zbožnosťou a úctou k Pánovi a Matke Božej. Samotní vizionári sú jednoduchí ľudia, a preto ľahšie oslovujú srdcia obyčajných ľudí. Medžugorie je pútnické hnutie a hnutie pokoja, pretože tu ľudia dosahujú vnútorný pokoj. Je to hnutie obnovy v Cirkvi – Ecclesia semper reformanda – neustále sa obnovujúca Cirkev, zároveň aj humanitné hnutie, pretože vykonáva v celom svete silné charitatívne a samaritánske diela (na čo kladie veľký dôraz aj pápež v svojej encyklike o Bohu lásky). Lumen gentium jasne hovorí: Tieto charizmy, či už neobyčajné, alebo aj bežnejšie a rozšírenejšie, treba prijímať s vďakou a potechou (LG 12, 2). Apostolicam actuositatem o laickom apoštoláte hovorí ešte jasnejšie (AA 3, 3): Prijatím týchto charizmatických darov, čo

ako skromných, pre každého veriaceho vzniká právo a povinnosť uplatňovať ich v Cirkvi a vo svete na osoh ľudí a povznesenie Cirkvi v slobode Ducha Svätého, ktorý „veje, kam chce“ (Jn 3, 8).

Po štvrtstoročí Medžugoria možno tvrdiť, že v Medžugorí ide o prorocký charizmu, o prorocké zjavenie, o výzvu k obráteniu, aké nachádzame v cirkevných dejinách pri podobných javoch. Prorocké zjavenia a nazerania možno chápať ako príkaz, ako podnet Svätého Ducha, ako sa zachovať a čo má robiť Boží ľud v určitej špecifickej situácii dejín ľudstva. Cirkev nesmie byť voči tomuto príkazu ľahostajná, musí tento príkaz s plnou otvorenosťou skúmať, a keď v ňom spozná Božiu vôľu, musí pôsobiť v súlade s ním. Je jasné, že „ecclesia orans“ (modliaca sa Cirkev) tu spoznala Božiu vôľu a prítomnosť Matky Božej, o čom hovoril aj zosnulý pápež pred tromi rokmi v svojej kázni v Zadare (!) na Turíčny pondelok roku 2003 na sviatok Márie, Matky Cirkvi.

Pri tejto príležitosti výslovne spomenul uvádzaný „sensus fidei fidelium“ t. j. cit veriacich pre vieru. Keď sa bežné svätorečenie alebo blahorečenie koná tak, že všetko sa začína v miestnej Cirkvi a po istom čase skúmania a záverečného hodnotenia – ak sú dôkazy pre vyslovenie blahorečenia – sa celá vec prenáša do Ríma. Tak sme toho názoru, či by nebolo primerané – len čo bude miestne všetko preskúmané – preniesť celý prípad javu Medžugorie do príslušnosti rímskych dikastérií, lebo Medžugorie už dávno prekročilo hranice miestnej

---

Cirkvi, rozšírilo sa a zachytilo celú Cirkev.

Nespočetné modlitbové skupiny na celom svete vznikli ako ovocie medžugorských udalostí, nesú v sebe znamenie pravosti a dôveryhodnosti. Ten úkaz zachytil jadro a srdce Cirkvi, a tým má napríklad väčšiu závažnosť než normálne blahorečenie jedného Božieho služobníka. Keď sa pri blahorečení kladú otázky ľudu, prečo by sme tu nekonali podobne, najmä pokiaľ ide o účinnú prítomnosť Márie (Ján Pavol II. v Zadare!) na jednotlivých miestach a o mimoriadne skúsenosti a zázraky, ktoré zažili na sebe práve tu v Medžugorí a kvôli Medžugoriu?

V celých dejinách spásy hľadal Boh komunikáciu, spojenie so svojimi tvormi pomocou zjavení a nazeraní, tak ju vytváral. Táto forma komunikácie má telesno-duchovnú štruktúru, primeranú štruktúre človeka, a zachytáva zmysly človeka, najmä zrak a sluch.

Jav Medžugorie si môžeme vykladať tak alebo onak, ale intelektuálna statočnosť nám prikazuje, aby sme sa zaoberali celým javom vo svetle zjavenia, mystiky, nadprirodzených skúseností, ako aj vo svetle mnohých podobných skúseností v iných prípadoch, ako aj v iných spoločenských veriacich a v iných náboženstvách.

Keď Boh hovorieval v celých ľudských dejinách, prečo by sme mali byť vyňatí z tohto spôsobu reči, keď

Svätý Duch používa zjavenia a nazerania kvôli toľkým potrebám a núdzam súčasného sveta? Musíme teda napomínať a uzatvárať spolu so sv. Pavlom: „Ducha neuhášajte, prorockými nepohrdajte! Ale všetko skúmajte a čo je dobré, toho sa držte!“ (1 Sol 5, 19 – 21)

Medžugorie, 13. júla 2006
P. Dr. Tomislav Pervan OFM
farár v Medžugorí (1982 – 1988)
provinciál františkánov (1994 – 2001)

AKO PROTESTANT

V NASLEDUJÚCICH RIADKOCH PODÁVAM SPRÁVU AKO ČLEN EVANJELICKEJ REFORMOVANEJ CIRKVI O SVOJOM POBYTE V MEDŽUGORÍ V RÁMCI FESTIVALU MLÁDEŽE ZAČIATKOM AUGUSTA. ČITATEĽ NECH NEOČAKÁVA NIČ ŠPEKULATÍVNEHO, ALE POCTIVÚ A OTVORENÚ SPRÁVU JEDNÉHO (TAKPOVEDIAC) NEZÁVISLÉHO HODNOTIACEHO POZOROVATEĽA.

PREDSLOV

Hoci sa moji rodičia angažovali v evanjelickej cirkvi, ja som dlho nemal nijaký vzťah k náboženstvu. Ako školák som sa potom v našej triede stretol s viacerými kresťanmi. Pod vplyvom rozhovorov s nimi a pod vplyvom pomerne intenzívneho čítania Biblie som našiel Ježiša Krista. V lete 1994 som ho prijal do svojho života v uvedomelom, rozumom podporom úkone ako svojho záchrancu od svojich vín. Odvtedy sa považujem za obrátenca a znovuzrodeného kresťana. A na týchto základoch stojím zásadne dodnes. Dlhý čas som bol zameraný prísne protikatolícky. Ovládal som všetky vhodné argumenty, ako napríklad tie, čo rozširuje knižočka „Aj vy ste katolík?“ Mocný dojem na mňa roku 2004 urobila najmä kniha s titulom „Projekt jednota: Rím, ekumenizmus a evanjelici“, ekumenické hnutie sa tu predstavuje ako odpadnutie kresťanov a spája to so scenármi konca časov. Toho som sa veľmi bál, takže som sa stal proti všetkému katolíckemu. Aj udalosti okolo pápežovej smrti som sledoval veľmi kriticky, čo som pred tretími osobami aj vyjadroval.

V tom čase som však spoznal na univerzite v St. Gallene – kde som

pôsobil ako asistent – študentku z Rakúska (presnejšie z Vorarlbergu). Z celého priebehu tohto zoznámenia som pochopil, že si Boh toto stretnutie želal a že bolo dôležité. Mal som pocit, že musím dotýčajnej nejako pomôcť. (Považoval som sa za zbožného a mravne dosť vyspelého.) Až po čase som prišiel na to, že Boh chcel týmto stretnutím skôr premeniť mňa než ju...

Rýchlo som našiel východisko pre moje úsilie pomáhať: mladá žena bola

členkou kresťanskej skupiny na univerzite, ale očividne nebola obrátená, ako som to ja chápal, navyše bola katolíčka. Preto som ju čoskoro začal spracovávať podľa svojich predstáv. Tieto úsilia viedli však k stále silnejšiemu podráždeniu. Lebo bezpochyby poznala Krista ako svojho Spasiteľa. Nezabudnem, ako sa pri mojich správnych vysvetleniach usmiala a povedala: „Veď to predsa viem!“ Ani čo by chcela povedať: „Ako sa môžeš zdržiavať takými banalitami!“

Kresťanská skupina na univerzite, v rámci ktorej som to dievča predovšetkým vídaval, bola interkonfesijná, ale predsa len skôr evanjelicky ladená. Moja známa bola v tomto smere veľmi otvorená. No keď sme sa raz rozprávali o katolicizme a protes-

tantizme, povedala, že udalosti ako mariánske zjavenia v Medžugorí by sa predsa len prihovárali za katolicizmus a že ju naozaj zneisťujú z hľadiska evanjelických názorov. Ja som to ostro odmietol a povedal som duchaplné, že mariánske zjavenia sú humbug. Reagovala na tieto vývody veľmi pokojne a uvoľnene ako vždy. Asi mi dôverovala, že hádam raz pochopím...

Časom mi však predsa blysla myšlienka, žeby som si toto Medžugorie – ktorého názov som ostatne ani nevedel poriadne vysloviť – mal raz pozrieť. Čoskoro sa znenazdania vyskytla možnosť: v lete 2006 spomenul som v rozhovore s priateľkou, ktorá bola takisto asistentkou v St. Gallene a tiež pochádzala z Rakúska, niekdajšiu poznámku tej druhej študentky o Me-

džugorí. „Ach, tam, kde budem v auguste!“ odpovedala spontánne. Že sa zúčastní na akomsi stretnutí mládeže. Či by som aj ja nechcel ísť? Sľúbil som, že si to rozmyslím. Ukázalo sa však, že sú už všetky miesta v zájazdnej skupine obsadené, takže sa zdalo, že to už nie je aktuálne (čo sa mi vlastne celkom hodilo). Potom však vysvitlo, že predsa len bude jedno miesto voľné – a z rozličných dôvodov som to ťažko mohol odmietnuť. A tak som odcestoval 30. júla 2006 so švajčiarskou skupinou do Medžugoria.

V MEDŽUGORÍ

Ten čas v Medžugorí si odo mňa vyžadoval istú námahu: cestovanie v skupine mi individuálne nejako veľmi neseďí, ani cesta autobusom. Horúce leto mi dalo už pred cestou zabrať a teploty v Medžugorí spolu s ustavičným nedostatkom spánku mi spôsobovali, že som sa cítil dosť zle. Pridali sa aj rôzne osobné starosti a ťažkosti z povolania, ktoré som si niesol so sebou.

Moje dojmy z Medžugoria boli veľmi zmiešané. Videl

som mnohé veci, čo sa mi zdali pochybné: Tu a tam som pozoroval odmrľávanie textu modlitieb, čo mi pripomenulo Matúša 6, 7. Všade prítomní obchodníci mi pripomenuli príležitostne Ježišov príbeh v chráme (Mt 21, 12). Problémy mi

---

spôsobovala téma obrátenia. O obrátení sa síce veľmi často hovorilo, ale zdalo sa mi, že nejestvuje o tom jasná predstava.

Silnejšie však boli pozitívne zážitky. Zvlášť na mňa zapôsobilo slávenie Eucharistie. S údivom som vždy znovu sledoval – hostiu som do toho, prirodzene, nezahŕňal – ako sa tváre veriacich v momente prijatia chleba razom zmenili. Aj tí, čo sa predtým zdali dosť nedbanliví, zrazu veľmi zväzneli. Bolo vidno, čo táto chvíľa pre všetkých znamenala a čo v nich vyvolávala.

Raz, keď som uvidel kňazov pri zvukoch „Agnus Dei“ schádzať od oltára s hostiami, vznikla vo mne veľmi jasná myšlienka: „Je to pravda.“ Zostal som však voči tej myšlienke kritický, lebo som, prirodzene, videl aj to, ako šikovne to všetko ovplyvňovalo emócie. Na druhej strane som stále vzhliadal k nebu, kde som videl najneuveriteľnejšie útvary mračien. A tak ďaleko nemohol siahať vari ani talent Katolíckej cirkvi, žeby inscenoval ešte aj obraz nebies!

Slávenie Večere Pánovej na katolíckej omši je čosi od základu iné než na evanjelickej bohoslužbe. Viera, že Ježiš vstupuje reálne prítomný do spoločenstva veriacich, dodáva sv. omši celkom iný zmysel. So svojimi kolegami na izbe v Medžugorí som preberal túto tému intenzívne aj so zreteľom na Bibliu. Katolícke chápanie Večere Pánovej sa mi dnes zdá únosné, ba prijateľné. V každom prípade som si výraznejšie uvedomil význam tejto otázky, ktorá sa môže zdať protestantom skôr ako nepodstatná, druhoradá.

Okrem Eucharistie zapôsobili na mňa v Medžugorí najmä časy poklo-

ny. Ešte nikdy predtým som nezažil, žeby všetko ľudské tak ustúpilo do pozadia a prejavila sa tak plná koncentrovanosť na Ježiša Krista. Zažiť také niečo práve v katolíckom prostredí ma udivilo – predsa stále sa tvrdí, že v katolicizme Ježiš sa o svoje miesto musí deliť s mnohými „konkurentmi“.

V Medžugorí som však zažil skutočné plné zameranie na Ježiša Krista. Svätá omša a poklona slúžia neporovnateľným spôsobom k úcte a oslave Ježiša Krista. Pri tom nejde o ľudskú prefíkanosť, o to, že si niečo musím odniesť. Naopak, ide o zhromaždenie sa k Ježišovej poklone a vytvorenie priestoru, do ktorého on môže vstúpiť, aby každého jednotlivca oslovil.

Večerné hodiny Eucharistie a poklony patria k najmocnejším dojmom v mojom živote viery. Ak dnes začujem tóny melódie, ako „Dona dela pace“ alebo „O Dio crea in me“, zrazu sa mi všetko obnoví: svetlá, vôňa vzduchu, kamenná zem, biely stan, množstvo ľudí. Nechávam sa rád znovu a znovu ponárať do tejto atmosféry.

PO MEDŽUGORÍ

V čase po návrate z Medžugoria som si nechával istý odstup od tejto témy. Venoval som sa svojej práci a náboženským otázkam som sa na istý čas prestal venovať. Avšak zvláštny význam dostala pre mňa potom náhle modlitba ruženca. Najmä „Zdravas“, Mária“, čo som v Medžugorí tak často počúval, modlil som sa čoraz častejšie. Zo začiatku ako využitie času hlavne pri ceste vlakom. Neskôr som sa väčšmi sústreďoval.

Čo som predtým odsudzoval ako

bezobsažnú „rituálnu modlitbu“, pri- nieslo mi pokoj a radosť. Spoznal som krásu usporiadanej modlitby: moja in- dividualita ustupuje do úzadia, zara- dujem sa takpovediac do stáda veria- cich, a spoločne prejavujem svoju úctu a lásku. Načas nevytváram nijaké vlastné myšlienky, ale ponáram sa do pokoja myslenia, ktoré oslobodzuje, aby som počúval a prijímal. Neprosí o nič a nič nepožaduje, avšak jedno- ducho darúva svoj čas. Objavujem veľmi zaujímavú blízkosť „Zdravas, Mária“ k Písmu. Možno by sa mimo- stojacemu mohlo zdať, že mariánska úcta je vzdialená od biblickej tradície, avšak opak je pravda. Čiastky sú po- skladané priamo z Písma (Lk 1, 28; 42). Najmä zásluhou tejto modlitby som našiel svoj osobný vzťah k Márii. Spo- znal som ju ako jednoduchú, veľmi skromnú ženu. Nič si menej neželá, len aby ju zbožšťovali. Avšak je naplne- ná láskou k ľuďom a hlboko ustaroste-

ná nepokojmi našej doby. Preto sa v súčasnosti silnejšie obracia k ľudstvu.

ODPOR VOČI MÁRII AKO VÝRAZ NEZRELEJ VIERY

Mária mi bola pred Medžugorím úplne cudzia; ba bolo to vlastne hor- šie. Bola mi nesympatická. Kult okolo tejto kráľovnej sa mi zdal akýsi ne- vkusný. Ako mnohí kresťania videl som v Márii súčasne konkurenciu voči Ježišovi. Dnes považujem tento odpor voči Márii za nezrelosť vo viere. Od- mietanie nie je vo svojich koreňoch zlé: lebo vychádza z lásky k Ježišovi. No je aj výrazom neistoty a chýbajú- cej suverenity. Chýba trochu dôverči- vosti. Človek sa obáva, že uctievaním jeho matky Ježiša urazí. Dnes sa mi však javí úplnosť kresťanstva nemož- ná bez primeranej úcty voči Márii. No- sila Boha vo svojom tele. Priniesla Boha na svet. Potom Ježiša ochraňo- vala a vychovávala. Je samozrejme,

že musela v čase jeho pôsobenia ustúpiť do pozadia: „rodinné zväzky“ by sa neznášali s Ježišovým poslaním, ktoré je nasmerované na celé ľudstvo. Ale keď potom Ježiš na kríži ako svoje posledné slová povedal: „Hľa, tvoja matka!“ (Jn 19, 27), zreteľne potvrdil jej dôležitosť. Je nepredstaviteľné, žeby bol v tej situácii Ježiš povedal niečo vedľajšie alebo neuvážené.

Neskôr je Mária pri tom, keď sa učeníci zhromažďujú po Ježišovom nanebovstúpení a nastupujú do nových čias bez neho (Sk 1, 14). Na hranici medzi ukrižovaním a založením Cirkvi hrá hlavnú úlohu. Preto ju možno naozaj považovať za duchovnú matku spoločenstva učeníkov. Nemyslím, že by kresťanstvo mohlo byť dokonalé, keby Máriu takrečeno vylučovalo. Najdôležitejšia žena ľudských dejín, žena, ktorá porodila Spasiteľa, musí mať v kresťanskom spoločenstve čestné miesto. Cirkev, ktorá nemá to pravé miesto pre Máriu, nadlho neobstojí.

Také prítiahnutie Márie neznamená nijaké nebezpečenstvo pre Ježiša. Mária nie je preňho konkurenciou. Predstava, že to, čo jej prinášame ako uctievanie, akoby sme zobrali jemu, je príliš jednoduchá. Nie je to pravda, že určité množstvo lásky a úcty sa má správne porozdeľovať. Nemôžeme Ježiša uraziť, keď si uctíme jeho matku. Práve tak málo ako možno uraziť človeka tým, že si uctíme jeho matku.

„Žiarlivosť“ v tomto smere Ježiš nepozná. Naopak, veľmi sa teší každému človekovi, ktorý miluje jeho matku a udržuje s ňou živý vzťah.

Obava rozšírená v protestantských kruhoch, že by Mária mohla dosiahnuť falošný status bohyne, zdá sa mi neopodstatnená. Také dačo protirečí celej jej povahe. Každému, kto Máriu pozná, bude sa to zdať absurdné. Iba nevedomé a veľmi nezrelé uctievanie Márie by ju mohlo považovať za bohyňu.

ZÁVER

Vďaka Medžugoriu – tak to pociťujem – som osobne spoznal Máriu. Je iná, než sa javí tým, čo stoja mimo. Nie je tróniacou polobohyňou, ktorá akosi vytláča Ježiša; je to skromná žena plná lásky, plná účasti a nehy. Mária je úplne a celkom milujúca matka, ktorá sa z celej sily snaží odňať svojim deťom ťarchy, ktoré ich tlačia. Čo všetci poznáme ako materinskú lásku (dúfajme), to je u nej takrečeno vystupňované do extrému.

Dnes považujem za vylúčené, že by uctievanie Márie mohlo niekoho odvádzať od Krista. Naopak, ona vždy privádza k nemu, usmerňuje ľudí – najmä v medžugorských posolstvách – ustavične k Ježišovi. Mária nechce nič pre seba; chce všetko pre svojho Syna, a tým pre ľudí.

Neviem, či možno získať tieto názory takpovediac z odstupu, hádam čítaním kníh. Vlastne tomu neverím. Asi sa človek musí do sveta tejto skúsenosti vložiť, aby mu porozumel. V tomto zmysle môžem každému cestu do Medžugoria iba odporúčať. Veľa sa naučí: o viere, o Cirkvi, o Matke Božej – a o sebe samom.

NIKDY BY SME NEMALI V ŽIVOTE STRÁCAŤ NÁDEJ A VIERU

Páter Jozo, nachádzame sa na vrchu Križevac. Práve sa skončila svätá omša na slávnosť Povýšenia kríža. Prišlo sem veľa ľudí z celého sveta. Čo nám môžete povedať pri tejto príležitosti?

Toto množstvo ľudí, ktoré sa tu na vrchu Križevac zhromaždilo, je iba znamením, aký dôležitý je v našom živote kríž. Už 2000 rokov má kríž mimoriadne miesto v dejinách ľudstva ako znamenie a symbol a zaberá miesto i v našom živote. Križevac má pre týchto ľudí mimoriadny význam. Domáci postavili tento kríž v roku 1933. Príležitosťou bola oslava pamiatky 1900 rokov Ježišovho utrpenia a smrti na kríži na Golgote. Tunajší obyvatelia sami chceli, aby ich tu Boh ochraňoval pri rôznych nešťastiach, ako hlad a vojna.

Táto osem metrov vysoká betónová stavba bola slávnostným príslubom veriacich a asi bola už v Božom pláne, že sa prostredníctvom zjavenia Matky Božej v Medžugorí tak prejaví. Práve na tomto mieste sa človek obnovuje, rodí sa tu nový svet. Tu môže človek silou tohto kríža čeliť sile satana, ktorý by chcel zničiť svet, ktorý nám dal Boh.

Povedali ste, že tento kríž je od začiatku zjavení ešte dôležitejší. Ako to bolo vtedy, keď ste tu boli farárom?

Pamätám sa na jednu nedeľu, keď som tu ešte bol farárom. Slávil som v kostole sv. omšu o 8,30 h. Po sv. omši sme spozorovali, že tam už kríž nebol, že zmizol, akoby ho bol niekto ukryl. Matka Božia nám dala znamenie. Zastrela ho svojím závojom. Nemohli sme vidieť kríž, iba svetlo v podobe kríža. To mohli v týchto prvých dňoch vidieť všetci, čo boli na sv. omši. Neskôr bolo ešte niekoľko rozličných znamení spojených s týmto krížom. Od tých dní podnes upozorňuje Matka Božia bez prestania na tento kríž, ukazuje na svojho Syna a chce nám povedať, že si máme kríž čtiť a prijať ho do svojho života ako znamenie svojej spásy. Chce nám povedať, že sa máme učiť od jej Syna, ktorý znášal utrpenie a smrť pre nás, aby nás všetkých zachránil a spasil.

Prišli ste aj v tomto roku ako po iné roky. Ako ste prežili túto slávnosť?

Som šťastný, že tu dnes môžem byť a deliť sa o svoju radosť s mnohými pútnikmi z celého sveta, ktorí si určite

odpoveď ako tú, čo Matka Božia hovorí po všetky tie roky: že ukazuje prstom na svojho Syna, ktorého musíme nasledovať a ktorému musíme odovzdať svoje bolesti a utrpenia. Všetci títo pútnici prišli, aby sa stali svedkami toho, čo uskutočňuje Syn s Matkou Božou, aby sa mu poďakovali za toto utrpenie a bolesť, pretože si uvedomujú, že skrze Ježiša dostali možnosť znovu prísť k Bohu a dosiahnuť večnú spásu.

Mňa osobne toto miesto od prvých dní zjavenia veľmi zmenilo. Najmä keď sa na tomto 8 m vysokom kríži vysvietilo posolstvo POKOJ. Vtedy som sa aj ja začal zamýšľať: že pokoj sa nikde inde nenarodil ako na Golgote v najväčšom utrpení – z otvoreného Kristovho boku počas týchto slov vyslovených v modlitbe: „Otcé, odpusť im, lebo nevedia, čo robia.“ Práve vtedy sa zrodil skutočný pokoj a nie je žiadna náhoda, že na začiatku zjavení v prvých dňoch slová POKOJ, POKOJ, POKOJ prišli z Križevca.

Tak isto ako vtedy, keď bol ukrižovaný Kristus, ani dnes tento svet nevie, čo robí. Ľudia nevedia, čo robia, a preto kráčame po nesprávnej ceste tohto sveta. Ľudia si neuvedomujú tajomstvo kríža a čo všetko možno cez kríž získať. Stále sa modlíme, aby nás Boh ochránil od rozličných krížov, avšak len cez kríž môžeme dosiahnuť vykúpenie. Preto je veľmi dôležité, aby sme sa spoločne s Ježišom modlili modlitbu odpustenia, aby nám Boh odpustil, lebo nevieme, čo robíme, a čo máme zanechať.

Veľmi veľké milosti na tomto mieste pod krížom dostávame. Ľudia sem

priniesli so sebou aj svoje kríže, svoje utrpenie a svoje bolesti, aby ich obetovali Pánovi. Pozrite, sú tu pútnici z celého sveta. Čo myslíte, prečo sem prišli? Prečo prešli tisícky kilometrov, aby tu dnes mohli byť? Nemám inú

---

prichádzajú práve preto, aby si tieto milosti mohli vziať so sebou. Prichádzajú zo vzdialeností tisícov kilometrov, lebo vedia, že nepocestujú domov s prázdnyimi srdcami, lež s hojným požehnaním, šťastím, pokojom a spokojnosťou.

Prostredníctvom zjavení sme nespočetnekrát počuli, že je tu Matka Božia neprestajne prítomná a že bdie pod krížom a čaká na každého jedného z nás, až kým neprídeme k jej Synovi.

Prítomnosť Matky Božej je tu pre nás veľkým znamením a útechou. Ona zaplavuje svojou láskou naše srdcia z kameňa a zároveň požehnáva naše duše a všetko to, čo nás ťaží, naše trápenia a bolesti. Preto musíme byť vždy šťastní, že ju máme ako svoju Matku. A to ako Matku, ktorá svoje deti miluje a ktorej záleží na každom jednom dieťati na tomto svete. Pozyva nás, aby sme sa obrátili k jej Synovi, najmä však aby sme pochopili a porozumeli, čo jej Syn pre nás a pre naše hriechy podstúpil a ešte stále podstupuje. Preto nás Matka Božia ako naša Matka povzbudzuje ustavične k obráteniu a k modlitbe. Je už toľké roky medzi nami, lebo nás nechce nechať samotných, ale nám chce pomáhať, aby sme ľahšie prichádzali k jej Synovi.

Hovorí sa, že sa cez Medžugorie denne odohrávajú telesné a duševné zázraky. Práve ste mi porozprávali svedectvo o jednom uzdravení. Mohli by ste to ešte raz zopakovať pre našich čitateľov?

Denne, naozaj denne, môžeme byť

svedkami veľkej Božej lásky, ktorá sa prelieva do ľudských srdc. Práve som pred chvíľou hovoril o jednom uzdravení, ktoré sa odohralo pred 15 dňami. Ide o istú ženu, ktorá bola uzdravená z ťažkej rakovinovej choroby. Bola športovkyňou a jej muž bol prezidentom športového klubu v Chorvátsku. Túto ženu liečili vo všetkých centrách v celom Chorvátsku a lekári jej nevelmi vedeli pomôcť. Lekári jej povedali, že už nemá šancu prežiť túto ťažkú chorobu. Táto žena, ktorá sa pripravovala na smrť, sa rozhodla ísť ešte raz na spoved'. Kňaz jej povedal, keď sa v spovedi dozvedel o jej chorobe, že má stráviť tri dni v Medžugorí.

Prišla do Medžugoria so svojím mužom a spolu sme sa modlili. Keď si vykonala pokánie, ktoré jej kňaz uložil, išla zasa k tým istým lekárom do tej istej kliniky na komplexnú prehliadku. Lekári zistili, že dačo nie je v poriadku, a povedali tej žene, že ich prístroje sú pokazené. Hneď zavolali technikov, aby prístroje preskúmali. Títo konštatovali, že s prístrojmi je všetko v poriadku a že fungujú veľmi dobre.

Pre lekárov to bola všetko záhada, lebo nálezy neobsahovali nijaké stopy po rakovine. Preto povedali, že s prístrojmi nie je čosi v poriadku. Nakon sa jeden z lekárov tej ženy opýtal, kde vlastne bola a čo robila od poslednej prehliadky. Žena im porozprávala, že bola na spovedi a že jej kňaz

uložil ako pokánie trojdňový pobyt v Medžugorí.

Nato jej lekár povedal, že vraj to mala povedať hneď, že bola v Medžugorí, potom je celkom jasné, prečo rakovina z jej tela celkom zmizla.

Páter Jozo, čo by ste nám na záver chceli ešte povedať?

Tou skutočnou udalosťou, ktorú som vám práve porozprával, by som chcel všetkým dosvedčiť, že Boh je veľký a nesmierny. Nikdy v živote by sme nemali strácať nádej a vieru. Lebo keď nás všetci odmietajú, máme vedieť, že Božia láska je väčšia než všetko a že môžeme od neho dostať všetko, ak skutočne veríme.

Napokon by som chcel požeňať všetkých ctiteľov Kráľovnej pokoja, aby pevne vytrvali na ceste, na ktorú nás Matka Božia pozýva. Všetci, ktorí cítia na sebe kríž, majú si uvedomovať, že sú na správnej ceste. Kedykoľvek padáte pod krížom, je to znak, že máte vstať a ísť ďalej, ako to robil aj Ježiš. Keď cítite, že vás oplývajú, tak vedzte, že na vás čaká Veronika so šatkou, aby vám zotrela sliny. Ničoho sa nebojte, vedzte, že Boh je s vami. Pane, prosím ťa zvlášť za to, aby si rozprestrel svoje ruky nad všetkými, ktorí nesú svoj kríž. Odmeň ich veľkým pokojom, šťastím a spokojnosťou. Kiež tvoja láska začne panovať v ich srdciach!

Rozhovor s Hubertom Liebherrom

NEPOZNAL SOM NEŽNEJŠIU A LÁSKYPLNEJŠIU MATKU, NEŽ JE MATKA BOŽIA

Milý Hubert, po pár rokoch sme sa opäť stretli tu v Medžugorí. Stále si ako aj predtým plný energie a mnohí naši čitatelia ťa poznajú ako veľkého priateľa Medžugoria, ktorý sa mnohého vzdal, aby pracoval pre Matku Božiu. Ako teraz vyzerá tvoj život pre Matku Božiu?

Áno, myslím si, že tento rok ma zvlášť podnietil rozmyšľať, totiž to 25-ročné jubileum. Pán dovolil našej Matke prísť sem, aby sme sa zasa novo rozhodli pre Boha.

Preto som taký dojatý, lebo Matka Božia je tu 25 rokov a už takmer 20 rokov podáva posolstvá a povoláva

k obráteniu. Vtedy musím myslieť na našu krajinu Nemecko. Máme 80 miliónov obyvateľov a koľkých tu zachytila? Myslím, že je to veľmi málo. To ma teraz nadchlo, že sa musíme, prirodzene, my sami usilovať žiť podľa posolstiev tak či onak, a predsa ešte aj posolstvá v našej krajine rozširovať, aby mnohí ľudia posolstvá spoznávali a potom sa možno rozhodli pre Boha.

Aká je situácia u vás v Nemecku? Máte pápeža, ktorý pochádza z Nemecka, dnes navštívi Mníchov, možno vycítiť istú náboženskú otvorenosť, možno práve cez tohto nového pápeža?

Teda som veľmi prekvapený, lebo Nemecko bolo vždy veľmi kritické voči všetkému, čo malo nejakú dočinenia s pápežstvom, ale počnúc smrťou Jána Pavla II., ktorá sa mnohých veľmi dotkla, jeho utrpenie až do konca, a tu zrazu celkom nečakane prichádza kardinál Jozef Ratzinger, teraz Benedikt XVI. Situácia sa tým veľmi pozitívne zmenila. Dnes možno zasa v Nemecku o pápežovi hovoriť bez toho,

žeby vás hneď zahriakli. Ľudia sa stali otvorenými, vypyujú sa na pápeža. Myslím si, že je to šanca, aby sme sa väčšmi rozpamätali aj na poslanstvo medžugorskej Matky Božej, ktorá napokon nechce nič iného, iba priviesť nás naspäť ku Kristovi.

Ty pochádzaš zo skutočne veľkej priemyselnickej rodiny. Oľutoval si vôbec niekedy ten krok, že si sa ako manažér obrátil k Matke Božej?

To je dobrá otázka. Nuž keď si niekedy znovu obzriem dielo, za ktoré som bol asi pred 20 rokmi zodpovedný, a vidím tieto úspechy, neraz príde

hodina, keď si poviem – človeče to by bolo super zasa v tom pokračovať; ale večer v posteli pri modlitbe si zasa uvedomím, že to sú všetko stavebné stroje, ktoré najneskôr o 12 rokov skončia na šrotovisku, a že teraz smiem robiť niečo pre ľudí, a to je oveľa dôležitejšie.

Potom už neváham ani sekundu, na túto cestu ma povolal Boh, a ja ďakujem, že som mal aj tú silu povedať áno, hoci to nebolo jednoduché prísť do takého náboženského sveta, ale dnes viem s absolútnou istotou, že je to moja cesta.

A tvojou cestou sú prednášky, sprevádzanie pútnikov. Môžeš nám porozprávať pár zážitkov z toho sveta?

Áno, ako si povedal, prednášať, vydávať svedectvo, nie, nepoviem o svojom obrátení, lebo keby som mieril tak vysoko, potreboval by som ešte 500 rokov, kým by bolo moje obrátenie uzavreté.

Lenže toľko času mi milý Pán Boh určite nedá, preto sa jednoducho pokúšam robiť všetko tak, ako najlepšie viem. A keď potom môžem vydávať svoje svedectvo v Nemecku alebo v iných krajinách, tak zasa sedím sám a cestujem po diaľnici. Je noc a prší a potom si myslím – donieslo to niečo, alebo nie; nemám poňatia, a milý Pán

Boh mi nedovolí nazrieť mu do karát, ale zavše mi predsa len prezradí, čo to spôsobilo. Bolo to tu v Medžugorí. Istá pani kdesi počula moje meno, spýtala sa, či som ja ten Liebherr, a potom povedala celkom spontánne – kvôli vám som tu v Medžugorí. Bola na mojej prednáške, a ja som povedal, že už iste počula veľa o Medžugorí. Odpovedala, že slovo Medžugorie predtým nepoznala, a to je pre mňa veľká radosť, keď sem-tam vidím, čo svedectvo prináša. Viac naozaj nemožno dosiahnuť. Budujem kostoly v Rusku. Nikdy som nezačal apoštolát, pri ktorom by som nebol tak jasne zažil Božie riadenie. Vtedy sme dostali ako dar takmer štvrt' milióna mariek, práce sa medzitým preniesli z Nemecka do Ukrajiny. Zato

---

tam sme v tej chudobe zažiť túto udalosť, ľudia si tam celkom iste nemôžu dovoliť vlastný kostol; sme tu pomáhať, budovať ďalšie kostoly, je to jednoducho úžasné.

Čo by si každému odovzdal na duchovnú cestu?

To je ťažké. Nikdy by som si to nedovolil. Ale môžem povedať spontánne: dôveruj Božej láske vo všetkých situáciách, aj keď je to niekedy bezvýchodiskové, pozdvihneme svoje srdce a zdvihneme pohľad, to je náš tunajší život, aj keď musíme naozaj 20 rokov pre nehodu sedieť v invalidnom kresle, tak je to z Božieho hľadiska iba sekunda v porovnaní s večnosťou, budeme odmenení za svoju vernosť a lásku.

Prichádzaš často do Medžugoria. Čo znamená matka pre teba? Tu sa znovu a znovu zjavuje Matka Božia.

Áno, začiatok môjho obrátenia sa tu začal, ale až po rokoch vstúpil Ježiš Kristus do môjho života.

Matka Božia ostáva pre mňa mojou matkou a ja ju aj tak oslovujem, ako som zvykol oslovovať svoju telesnú matku, keď som od nej niečo chcel, a toto som preniesol na svoju nebeskú Matku. Nepoznal som nežnejšiu a láskypľnejšiu matku než je Matka Božia.

Ona presne vie, kde sú moje slabosti, ako musí so mnou zaobchádzať a kde musí byť niekedy aj naozaj prísna. Tak to môžem prijať.

MEDŽUGORSKÉ

ČO VIEME O MEDŽUGORSKÝCH TAJOMSTVÁCH A KEDY BUDÚ ZVEREJNENÉ? NA TIETO OTÁZKY SA POKÚSI PÁTER PETAR LJUBIČIČ ODPOVEĎAŤ V TOMTO ROZHOVORE.

Páter Petar, vizionárka Mirjana si vás vybrala a odovzdala vám tajomstvá, ktoré jej zverila Matka Božia, aby ste ich zverejnili. Cítite sa poctení, alebo máte z toho strach?

Keď som raz večer asi pre 25 rokmi počul, že si ma Mirjana vybrala, aby som zverejnil tajomstvá, myslel som si najprv, že je to žart. Poznamenal som, že také dačo je vážna vec, o ktorej sa nežartuje. Už som sa nevedel zbaviť myšlienok na to. Pýtal som sa sám seba: môže to byť naozaj pravda? To všetko mi nebolo ľahostajné. Pre mňa to bolo čudné, prečo by si mala Mirjana vyvolať práve mňa. Pociťoval som to ako veľkú česť, ale aj ako veľkú zodpovednosť. Nevieam vysvetliť prečo, ale strach som necítil. Keď som potom Mirjanu stretol, pýtala sa ma: „Vieš už, že budeš zverejňovať tajomstvá, keď na to príde čas?“ Bolo by to možné!? – prebleslo mi hlavou. Ťažko mi padne nájsť primerané slová pre moje vtedajšie pocity. Viem iba, že ma prenikol pocit šťastia a istoty.

Čo nám môžete povedať o tých tajomstvách a ich obsahu? Aké posolstvo obsahujú? Kedy budú odkryté?

Tajomstvá sú – ako samo slovo hovorí – tajné. O obsahu nevieme nič. Možno iba povedať, že ide o udalosti, ktoré sa stanú na určitom mieste v určitom čase. Kedy sa to stane, to nám nie je známe. Preto by sme ani nemali o tom špekulovať. Máme považovať existenciu týchto tajomstiev ako pomoc pre nás, aby sme život, ktorý nám Boh daroval, brali vážne a využili čas pre svoju spásu a pre záchranu našich duší. To pre nás znamená žiť tak, aby sme v každom okamihu mohli skladať účty pred Bohom. Keď tak žijeme, sme hocikedy pripravení stretnúť sa s Bohom a predstúpiť pred neho. Preto sa ani nemusíme obávať odhalenia tajomstiev a netreba sa pýtať „kedy“.

Zverejníte všetkých desať tajomstiev. Môžete nám povedať, ako to urobíte? Matka Božia slúbila, že zanechá zjavné a trvalé znamenie. Ktoré tajomstvo to bude?

Keď nastane čas zverejniť prvé tajomstvo, odovzdá mi Mirjana desať dní vopred akýsi pergamen veľkosti A4, na ktorom budú dopodrobna zaznamenané všetky tajomstvá. Potom prečítam prvé tajomstvo a dozviem sa, čo sa stane o desať dní neskôr. Mojou úlohou bude sedem dní sa

TAJOMSTVÁ

P. Petar Ljubičić

modliť a poistiť. Po týchto siedmich dňoch je mi dovolené každého informovať, o čo ide a kedy a kde sa to stane. Mirjana mi zdôraznila, že sa prvé dve tajomstvá týkajú Medžugoria. Obsahujú napomínanie ako aj veľké varovanie určené pre veriacich medžugorskej farnosti. Keď sa odhalia tieto prvé dve tajomstvá, tak bude každý vedieť, že vizionári hovorili pravdu a že sme zjavenia označiť ako autentické. Tretie tajomstvo bude viditeľným znamením na Vrchu zjavenia – na Podbrde. Všetci, ktorí zjaveniam uverili a zamerali podľa nich svoj život, budú sa tomu veľmi radovať. No

bude to pre všetkých ľudí znamením, že sa majú obrátiť. Nesmieme zabúdať, že táto doba je dobou obrátenia a modlitby. Je to čas duchovnej očisty a čas radostného rozhodnutia pre Boha. Preto by som chcel ešte raz zdôrazniť, že nemáme so svojím obrátením vyčkávať. Keď napríklad najprv čakáme na to znamenie, mohlo by byť pre nás už prineskoro.

Čo sa podľa vašej mienky stane po zverejnení prvých tajomstiev? Čo z toho vyplynie pre Medžugorie?

Ako som už povedal, tieto zjavenia nám pomôžu pochopiť, že je dôležitý

každý okamih nášho života. Máme ho prežiť v úplnej odovzdanosti Bohu a požehnávať ho svojou modlitbou. To znamená, že sa stále rozhodujeme pre Boha. Tak sa nám ľahšie poniesie bremeno života. Myslím, že zverejnenie tajomstiev nám všetkým pomôže stať sa vážnejšími a zodpovednejšími. Určite to budú nezvyčajné, veľkolepé znamenia a budú veľké obrátenia. Všetky obrátenia a všetky duchovné a telesné uzdravenia, ktoré sa dodnes udiali, sú dôkazom toho, že sa nad Medžugorím otvorilo nebo a že k nám prišla Kráľovná pokoja.

Zverejnenie tajomstiev bude veľkou útechou a veľkou radosťou pre všetkých. Predovšetkým však pre tých, ktorí uverili a usilovali sa žiť podľa evanjelia Ježiša Krista, tí budú radostní a šťastní. Je to skutočnosť, že do Medžugoria prichádza každoročne tisíce a tisíce pútnikov. Keď sa začne zverejňovanie tajomstiev, dozaista tam príde ešte viac ľudí; pravdepodobne aj tí, ktorí doteraz neprejavovali nijaký záujem. V každom prípade bude budúcnosť Medžugoria pozitívna. Stane sa z neho ešte silnejší duchovný magnet.

Otriasajúce obrátenia a zázračné uzdravenia sú dôkazom, že zjavenia sú autentické. Bude zverejnenie tajomstiev rozhodujúce pre cirkevné uznanie?

Podľa môjho najhlbšieho presvedčenia je v Medžugorí dostatok presvedčivých dôkazov pre autenticitu zjavení. Práve ste spomenuli obrátenia a uzdravenia. Na uznanie popri iných podmienkach stačia už dve zá-

zračné uzdravenia, ktoré sú vedecky doložené. V Medžugorí zaznamenávame stovky takých uzdravení. Lekár z Milána o týchto uzdraveniach už uverejnil tri knihy.

Svoje osobné skúsenosti s mnohými medžugorskými pútnikmi som opísal v knihách „Volanie Kráľovnej pokoja“ a „Toto je čas milosti“. Teraz už žijem vyše desať rokov v zahraničí a stretávam sa s ľuďmi, ktorí mi dosvvedčujú, že si svoj život už nevedia predstaviť bez Kráľovnej pokoja. Hovorí o neopísateľných dňoch milosti v Medžugorí. Niektorí, čo boli nevyliciteľne chorí, sa uzdravili. To je dôkaz, že v Medžugorí pôsobí Boh na príhovor Matky Božej.

Zaiste máte pravdu, keď predpokladáte, že zverejnenie tajomstiev bude pre cirkevné uznanie rozhodujúce.

Myslíte, že existuje priestorová a časová súvislosť medzi zjaveniami Matky Božej v Medžugorí a udalosťami v bývalej Juhoslávii, prípadne v Európe?

Som toho názoru, že také spojenie existuje. Matka Božia neprišla do Medžugoria náhodou. Jedna vizionárka sa mi zverila 19. 1. 1982, že jej Matka Božia povedala, že komunistický totalitarizmus (diktatúra) sa zrúti. Bude síce vojna, ale Chorvátsko bude slobodné. Matka Božia nás pozvala k modlitbe, aby táto tragédia nebola až taká hrozná. Žiaľ, neposlúchli sme toto pozvanie k modlitbe. Preto sme museli žiaľiť nad toľkými obeťami, kým sme mohli dosiahnuť našu slobodu. Podľa mojej mienky bolo by to

celkom ináč dopadlo, keby sme boli splnili prosbu Matky Božej.

Prečo sa za posledných 950 rokov zjavuje Matka Božia tak často? Čo sa deje s ľudstvom, že sú potrebné toľké intervencie?

História zjavení Matky Božej dokazuje, že prichádza k nám vždy vtedy, keď sa blížia veľké nebezpečenstvá. Stačí pozorovať posledných 150 rokov, a zistíme, že práve jej zjavenie vyjadruje jej materinskú lásku a jej starostlivosť o naše potreby. Matka Božia chce svojimi zjaveniami zabrániť najhoršiemu. Zjavila sa dievčaťu Bernadette Soubirousej roku 1858 v Lurdoch, keď vo Francúzsku, v Európe a na celom svete vznikalo ťaženie nebezpečného morálneho liberalizmu a slobodomurárstva. Podobne tomu bolo aj v roku 1917, keď sa svet ocitol pred strašnou hrozbou ateistického komunizmu. Vtedy sa zjavila Matka Božia trom deťom, Lucii, Francisovi a Jacinte vo Fatime.

V Medžugorí sa objavila 24. júna 1981, na deň presne 10 rokov pred vypuknutím krvavej vojny v Chorvátsku, neskôr aj v Bosne-Hercegovine. Práve tak sa správala vo Rwande. Pravda, táto vojna bola ešte krutejšia a krvavejšia (najmenej milión obetí). To nám dokazuje, že Matka Božia prišla vždy, aby varovala svoje deti pred veľkým nebezpečenstvom. Chcela im ukázať východisko a ponúknuť k tomu potrebnú pomoc. Je zaujímavé, že sa Matka Božia v Medžugorí počas prvých dní ukázala so svojim božským dieťaťom Ježišom, ktorý je pravým Bohom a pravým človekom.

To je jej poslanstvo, jej dar a jej pomoc pre dnešný svet. Matka všetkých ľudí nemohla povedať nič dôležitejšie, nemohla dať nič väčšie a nemohla urobiť nič dôležitejšie. Lebo pre nás ľudí nemôže byť nič dôležitejšie, nič väčšie a nič užitočnejšie než Ježiš.

Čo nám môžete povedať o dnešnej svetovej situácii? Prečo sa nachádza v takej ťažkej kríze?

Každý vie, že v dnešnom svete panuje chaos. Všetci sa v tom zhodujú:

Človek nebol ešte nikdy neistejší a vystrašenejší, ustarostenejší a nespojnejší, hriešnejší a nemocnejší ako teraz. Ešte nikdy sa nenachádzal v takom veľkom údolí nárekov a v takom veľkom trápení ako dnes. Svet sa dostal, mierne povedané, do hlbkej krízy. Kríza síce neznamená to isté ako katastrofa, ale ani túto možnosť nemožno celkom vylúčiť. No kríza je predovšetkým šanca, ale keď ju nevieme využiť, ľahko sa stáva pohromou, ktorá môže nabrat' všeobecné a skutočne veľké rozmery a najhoršie podoby. To je to najmenšie, čo sa dá o dnešnej kríze povedať.

Sloboda je veľký Boží dar pre človeka, aby sa rozhodoval pre dobro. Mnohí však pritom zabúdajú, že sloboda je veľká zodpovednosť. Nikdy nesmieme zneužívať tento dar. Žiaľ, mnohí o to nedbajú a falošne pochopenou slobodou ničia svoje rodiny a ľudské a morálne hodnoty. Nie je dobré dnes všetko profanizovať. To sa môže stať peklom na zemi. Prečo nie je toľkým ľuďom jasné, že človek nemôže byť a žiť bez Boha? Bez Boha sa rúti človek do svojho nešťastia. Bez Boha niet nádeje a človek sa stáva otrokom svojich hriešnych náklonností. Zneužívanie slobody prináša strach, úzkosť, núdzu a teror. Toto zneužívanie a bezbožnosť sú príčinou všetkých nešvárov, ktoré sa na svete vyskytujú.

Je Medžugorie pokračovaním Fatimy?

Zdá sa mi, že Primo Martinuzzi, taliansky lekár, dal na to tú najlepšiu odpoveď. On prehliadal vizionárov.

Táto prehliadka urobila naňho taký silný dojem, že sa rozhodol stať kňazom. Bol však zasnúbený, no rozprával sa so svojou snúbenicou, nevykonával už potom svoje povolanie a začal študovať teológiu, aby sa stal kňazom. Potom bol v roku 1991 vysvätený za kňaza. Povedal: „Už keď som po prvý raz počul o zjaveniach, uveril som v ne. Nevieť si svoju kňazskú prácu a svoj kňazský život bez Medžugoria predstaviť. Súhlasím s názormi iných teológov a mariológov, ktorí vidia v Medžugorí naplnenie Fatimy.“ Hovoril ešte o návrate mnohých stratených synov a dcér. Budú hľadať kňazov, aby sa s nimi poradili: chcel by som spoznať Krista. Potrebujem Máriu. Takýmto spôsobom Medžugorie pomôže veľmi mnohým.

Matka Božia sa vo Fatime zjavila trom deťom – Lucii, Francicovi a Jacinte, ktorých rodičia boli síce chudobní, ale zbožní a hlboko veriaci. S láskou nás Matka Božia prostredníctvom tých detí oslovila: „Hriech je to veľké nešťastie, príčina všetkého ostatného zla. Ľudia sa majú polepšiť a prosiť o odpustenie svojich hriechov! Nech už neurážajú Boha, nášho Pána, ktorý bol už toľko urážaný.“ Panna Mária zdôrazňuje deťom a aj nám všetkým: „Modlite sa, modlite sa veľa a prinášajte obety za hriešnikov. Vedzte, že mnohí sa ponáhľajú do pekla, lebo sa za nich nikto neobetuje a nemodlí“ (august 1917).

Podobne hovorí Matka Božia ako Kráľovná pokoja aj v Medžugorí. Mnohí priznávajú, že dokázali v Medžugorí nájsť to, čo hľadali po celý svoj život.

Našli tam: pokoj v duši a pravú radosť, skutočnú útechu a šťastie. Nie je to práve to, čo človek aj dnes nutne potrebuje?

Páter Petar, čo chcete povedať po 25 rokoch medžugorských zjavení čitateľom?

Už 25 rokov? Pýtam sa, čím si zaslúžil náš chorvátsky národ túto mimoriadnu milosť, že k nám prichádza Kráľovná pokoja? Máme byť vďační za všetky milosti, ktoré sme po tento čas dostali. Búrľivá a ťažká bola naša minulosť. Netrpeli sme iba roky, ale celé stáročia. Nebo už nemohlo dlhšie mlčať. Otvorilo sa a prišla k nám Matka Božia a neúnavne opakovala svoje posolstvo: „Milé deti, ja som vaša matka a milujem vás. Vidím, že vy, moje deti, ste vo veľkej núdzi a sami sa z nej nedokážete dostať. Prišla som, aby som vám pomáhala v týchto ťažkých časoch. Chcela by som vás priviesť k môjmu Synovi. V ňom môžete nájsť zmysel svojho života.“

On je vašou radosťou a vašim pokojom a vašou spásou! Verte pevne v Boha a modlite sa k nemu! Obráťte sa a postite sa! Prežívajte dôstojne svoje kresťanské poslanie.“

Čo iného môžem povedať? Mohol by som opakovať, čo nám Matka Božia hovorí už 25 rokov. Budme Bohu vďační predovšetkým za jeho lásku a pomoc. Ako dobrý otec miluje nás tak veľmi a očakáva od nás, že budeme denne uskutočňovať plán, ktorý s nami má. Jeho plánom je, ešte lepšie povedané, jeho svätou vôľou je, aby sme aj my milovali jeho na-

dovšetko a žeby sme s ním a s jeho požehnaním ráтали, aby sme podľa toho žili a raz dosiahli raj. Jeho pôsobenie je predovšetkým v týchto ťažkých krízových časoch zreteľné. Využime tento čas milosti, ktorý nám darúva. Odhodlajme sa a odovzdajme sa mu celkom, a tak budeme môcť využiť každý okamih svojho života na záchranu seba i druhých.

IN MEMORIAM - BISKUP PAVOL MÁRIA HNILICA SJ (1921 - 2006)

Poznal som sa s ním od jari 1982, keď som ako mladý emigrant a začínajúci seminarista prišiel do Ríma. Poznať sa s niekým možno rozlične: len tak z počutia či z dialky, avšak ja som mal šťastie poznať sa s ním a byť v jeho blízkosti ako priateľ a spolupracovník. Veľmi mi to pomohlo, aby som dokázal správne vytvárať kritériá pre tvorbu vzťahov. Mnohí opisali a zhodnotili osobnosť biskupa Pavla a viacerí tak ešte urobia, a každá z týchto výpovedí viac hovorí o vypovedajúcom než o ňom samotnom.

Biskup Pavol bol od čias svojho jezuitského noviciátu vedený, a neskôr prijal ako formu svojho osobného života, prax osobnej modlitby a spytovania svedomia ako reflexie a dialógu. Žil v aktívnom dialógu s Bohom a s ľuďmi. Takýto dynamický dialóg so zánietením, horlivosťou a zápalom pre vec budovania Božieho kráľovstva denne prežíval od skorého rána až do neskorého večera; v akejkolvek činnosti, ktorú konal. Mnohí často podčiarkujú jeho mariánsku úctu. Bol horlivým mariánskym ctiteľom. Ja som ju u neho vnímal ako súčasť jeho praktickej túžby byť v službe Bohu s Kristom, čo mu umožňovala Mária svojím príhovorom v jeho úžasnej, až detinskej dôvere.

Podstatu jeho každodennej činnosti tvoril rozhovor s inými ľuďmi, ktorých informoval, motivoval, nadchýnal, rozohňoval pre jedinú vec, na ktorej mu celý život tak veľmi záležalo – aby sa s pomocou pravdy evanjelia a spravodlivosti šírilo medzi ľuďmi Božie kráľovstvo.

Moje zážitky s otcom Pavlom? Bolo ich nesmierne veľa. Spomeniem len svoj úžas pri slávení Eucharistie, kde kázeň trvala aj vyše hodiny a prítomní ju vpíjali ako smädná púšť vodu – nikto nevnímal čas, lebo vtedy na chvíľu pre väčšinu prítomných prestal čas existovať.

Albo príhoda s istým novinárom fotografom, ktorý nás sprevádzal na ceste do noviciátu sestier Matky Terézie. Zhovorčivý novinár zmíkol a krútil hlavou, keď sme vošli do bývalej slepačej farmy na juhu Ríma neďaleko slávnej cesty Via Appia. V tichosti všetko fotografoval. Keď som ich zasa viezol naspäť do stredu Ríma, biskup Pavol sa ho pýtal na jeho dojmy a prečo tak mlčí. Odpovedal: „Nechápem to: také krásne devy – a ony idú kebyže do kláštora, ale až do kurína...!“ Pavol sa jemu typickým spôsobom pousmial a povedal: „Keď viera, nádej a láska dokážu s takouto sviežou krásou naplniť bývalý kurín, aké to potom musí byť v nebi?“

Biskup Pavol miloval pohyb a rýchlosť; podvedome ho fascinovali a upokojovali. Pri pravidelnom hukote motora auta či lietadla sa v tichosti sústredil, pomodlil sa ruženec a zdriemol si. V USA ho po vyčerpávajúcom dennom programe páter Jozef Švec prevážal v noci do iného niekoľko sto kilometrov vzdialeného mesta. Zastavil sa na pum-

pe, aby natankoval benzín. Kým zaplatil, otec Pavol sa na zadnom sedadle, kde predtým driemal, prebral a vystúpil. Páter Švec po zaplatení nasadol do auta a v presvedčení, že je všetko v poriadku, pokračoval v ceste. Asi po hodine cesty ešte skontroloval, či otcovi Pavlovi niečo nechýba a vtedy zistil, že mu v aute chýba práve on. Pochopil, čo sa stalo, otočil sa a vrátil sa na benzínovú pumpu. Tam našiel chudáka otca Pavla v košeli a papučkách ako neveriacich zamestnancov presvedča, že je biskup a mali by mu pomôcť.

Inokedy som ho viezol v nedeľu navečer z Piacenze, kde udeľoval birmovku, do Ríma. Pod Florenciou sme vošli do kolóny áut a pomaly sme sa vliekli. Viac sme stáli, než sa hýbali. Otec Pavol sa akosi podvedome prebral na zadnom sedadle, kde si zdriemol, a vážne sa ma opýtal: „Prečo stojíme?“

Otec Pavol využíval každý okamih, ktorý mu daroval na tomto svete Pán, aby svedčil o Pánovi a priblížil ľuďom Božie kráľovstvo. Preto bol stále v pohybe, nechcel sa zastaviť, chcel čím viac ľudí pritiahnúť k radostnej zvesti evanjelia.

Viem, že v tejto práci pokračuje aj v svojej nebeskej vlasti.

P. Bernard Mišovič SJ

Pod'akovanie

Ďakujeme všetkým priateľom a priaznivcom Mariánskeho centra Medžugorie, ktorí nám poukázali 2% zaplatenej dane z príjmov. V roku 2006 prišlo týmto spôsobom na náš účet spolu **25.858,- Sk**.

Pre našu organizáciu môžete aj v roku 2007 poslať 2% dane z príjmov fyzických aj právnických osôb. Uvádzame základné údaje o našej organizácii, ktoré potrebujete uviesť do tlačiva pre daňový úrad:

Názov organizácie: Mariánske centrum Medžugorie

Adresa: Františkánska 2, 811 01 Bratislava 1

Právna forma: Občianske združenie

IČO: 17 053 994

DIČ: 20202831758

P. Slavko Barbarič: Modli sa srdcom

Knižka o modlitbe, ktorá je modlitbou. Páter Slavko sa modlí s čitateľom spoločne. V nej sa nehovorí, ako sa máme modliť, ale touto knihou sa modlíme tak, akoby sa mal modliť každý kresťan. Od srdca k srdcu. Od bolestného výkriku človeka k milosrdnej odpovedi Bohočloveka. Kto túto knižku prijme ako modlitebnú príručku, objaví najlepšie modlitebník

Pre našich čitateľov sme zakúpili niekoľko výtlačkov. Knižku si môžete objednať na priloženom objednávkovom lístku, alebo cez internet na adrese

www.marianskecentrum.sk,

alebo telefonicky na čísle 02/ 52 92 72 10.

Knižka sa predáva v obchodnej sieti za 85,- Sk.

Posolstvá z 25. v mesiaci

25. septembra 2006 – „Drahé deti! Aj dnes som s vami a všetkých vás pozývam k úplnému obráteniu. Rozhodnite sa pre Boha, milé deti, a nájdete v Bohu pokoj, ktorý hľadá vaše srdce. Nasledujte životy svätých a nech vám budú príkladom, a ja vás všetkých budem povzbudzovať, kým mi Všemohúci dovolí byť s vami. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie!“

25. októbra 2006 – „Drahé deti! Dnes mi Pán dovolil, aby som vám znovu povedala, že žijete v milostivom čase. Neuvedomujete si, milé deti, že Boh vám dáva veľkú príležitosť, aby ste sa obrátili a žili v pokoji a láske. Ste takí slepí a pripútaní k pozemským veciam a myslíte na pozemský život. Boh ma poslal, aby som vás viedla k večnému životu. Ja, milé deti, nie som unavená, hoci vidím vaše srdcia preťažené a unavené zo všetkého toho, čo je milosť a dar. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie!“

25. novembra 2006 – „Drahé deti! Aj dnes vás pozývam: modlite sa, modlite sa, modlite sa. Milé deti, keď sa modlíte, ste blízko Bohu a on vám dá túžbu po večnosti. Toto je čas, keď môžete viac hovoriť o Bohu a viac robiť pre Boha. Preto mu neodporujte, ale dovoľte, milé deti, aby vás on viedol, menil a vošiel do vášho života. Nezabúdajte, že ste pútnikmi na ceste do večnosti. Preto, milé deti, dovoľte, aby vás Boh viedol ako pastier svoje stádo. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie.“

ODKAZOVÁ TELEFÓNNA SLUŽBA

Najnovšie mesačné posolstvo Matky Božej z Medžugoria sa môžete dozvedieť aj prostredníctvom našej odkazovej služby. Už od 26. dňa v mesiaci je najnovšie posolstvo k dispozícii na tomto bratislavskom telefónnom čísle:

02 / 52 92 72 10

Na toto číslo možno volať z domova i zo zahraničia za cenu obyčajných telefónnych poplatkov. Nové posolstvo, časopis a ďalšie správy môžete nájsť aj na internete na adrese:

www.marianskecentrum.sk

Drahí priatelia Medžugoria! Ďakujeme všetkým, ktorí finančne prispeli na krytie výrobných nákladov, ktoré predstavujú približne 29 Sk za jeden výtlačok tejto publikácie. K tomu je potrebné pripočítať ďalšie náklady organizácie (poštovné, nájomné, telefóny), ktoré v prepočte na jedno číslo predstavujú približne 10 Sk. Všetkým dobrodincom vyslovujeme Pán Boh zaplat!

*Dobrovoľné príspevky posielajte priloženou poštovou poukážkou, alebo priamo prevodom na náš účet v **Ludovej banke, a.s.** - expozitúra Bratislava, Jesenského ul., číslo účtu: **4 030 020 318 / 3100, IBAN: SK95 3100 0000 0040 3002 0318.***

Objednávky zasielajte na adresu:

Mariánske centrum Medžugorie, Františkánska 2, 811 01 Bratislava, Slovenská republika.

Objednávky do zahraničia sa vybavujú jednotlivo podľa dohovoru.

Zastúpenie v Českej republike: Jarmila Kristková, Denisova 10, 690 02 Břeclav.

Publikácie MCM Bratislava sú nepredajné a náklady na výrobu sa kryjú z vašich dobrovoľných príspevkov!

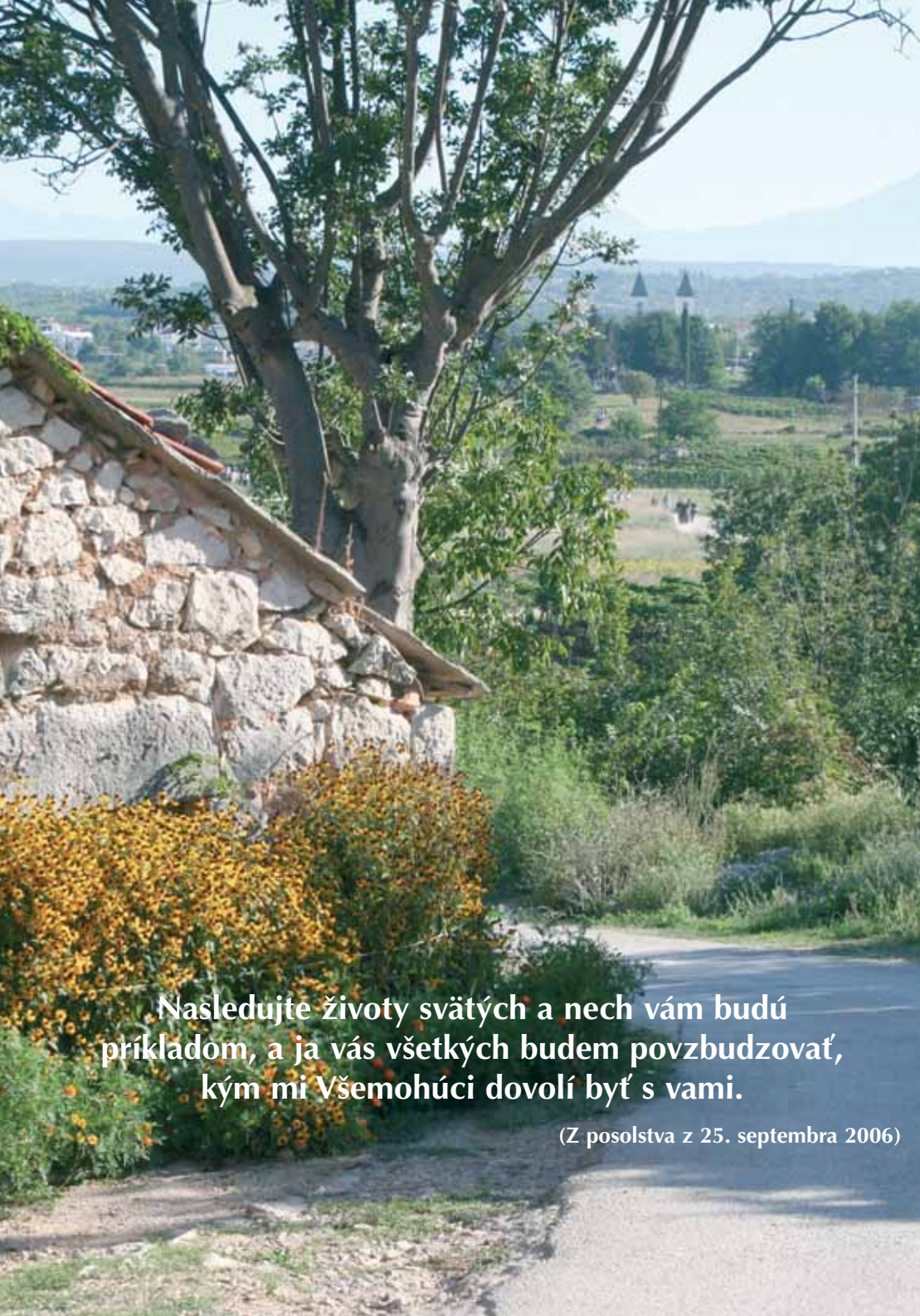
Telefón so záznamníkom: 02-529 641 09.

Zodp. redaktor: Dr. Marián Kečkéš

Reg. č.:1828/98

© GEBETSAKTION Maria - Königin des Friedens - MEDJUGORJE, 1153 Wien

© Mariánske centrum Medžugorie, Bratislava

Nasledujte životy svätých a nech vám budú príkladom, a ja vás všetkých budem povzbudzovať, kým mi Všemohúci dovolí byť s vami.

(Z posolstva z 25. septembra 2006)